BİRLİK, SAFLIK, İLAHİLİK

İnsan çocukluk devresinde, başka çocuklarla birlikte
oynamaktan büyük bir ilgi duyar.
Gençliğinde ve orta yaşında, kendisini dünya işlerine verir
ve kafasını bütünüyle para kazanmaya yorar.
Sonunda yaşlanınca, bu olgun çağında bile Allah üzerinde
tefekkür etmeyi aklına dahi getirmeden şu veya bu için can atar.
Böylece, bu kıymetli insan yaşamını boşa harcar.

(Telegu dlinde bir Şiir)

Bu dünya üzerinde, milyonlarca eğitim görmüş insan mevcuttur. En küçük çocuktan tutun da, yaşlı bilgili adama kadar herkes kitap okuma ve bilgi edinme merakına sahiptir. Fakat, kitap bilgisine sahip olmakla ne gibi bir fayda elde etmektedirler? Bu çeşit eğitim, ancak sizin yaşamınızı/geçiminizi sağlayabilir. En fakirinden en zenginine kadar herkes, çocuklarının iyi bir eğitim görmelerini istemektedir. Ebeveynler, çocuklarına kaliteli bir eğitim sağlayabilmek için büyük paralar sarfetmekteler ve (bu imkana sahip olmayan kimseler) [bu amaç için] borç para bile almaktadırlar. Çocuklarını eğitebilmek için ebeveynlerin büyük zorluklara katlanmalarına rağmen, çocuklar onlara karşı en ufak bir minnettarlık dahi duymamaktadırlar. "Benim bütün bu gelişmelerimden kim sorumludur? Beni bu gün ben yapan kimdir?" gibi bir içgözlemde bulunmamaktadırlar.

Bu şartlar altında, eğitimin gerçek amacının ne olduğunu gözden geçirmemiz gerekmektedir. Bir insan çok sayıda kitap okuyabilir ve çeşitli konu dalları üzerinde uzman olabilir, fakat bu kimse huzur ve sükunet içinde midir? Kitaplardan elde ettiğimiz bütün bilgiler, ancak bizim fiziksel ihtiyaçlarımızı karşılayabilirler. Hakikat şudur ki, gerçek bilgi herkesin içinde gizli olarak mevcuttur. Akademik mükemmellikte kadınlar hiçbir zaman erkeklerin gerisinde değillerdir. İnsanlar, eğitimin kendilerine saygı ve itibar bahşettiğini düşünürler. Fakat insanlar elde ettikleri bütün akademik başarılara rağmen, gerçek hikmetten/bilgelikten yoksundurlar.

Günümüzde ebeveynler, çocuklarını sadece iyi iş sahibi yapacak eğitimi sürdürmelerini çocuklarından istemektedirler. Fakat çocuklarda transformasyon yaratmayacak böyle bir eğitimin ne faydası olabilir ki? Bundan ne çocuklar istifade edebilirler ne de ebeveynlerine herhangi bir

hizmette bulunabilirler. Modern insan, eğitimsel başarıları yüzünden egosunu geliştirmektedir.

Gerçek eğitimin işareti, alçakgönüllülüktür/tevazudur. Eğer bir insan *viveka'*dan (yani ayırt edebilme gücünden) ve *vinaya'*dan (yani tevazudan) yoksun ise, yapmış olduğu eğitimin hiçbir değeri yoktur.

Eğitiminizin, toplumun gelişmesi ve refahı için olduğunu anlamalısınız. Peki, toplum eğitim görmüş insanlardan nasıl istifade edebilir? Hakikatte sizler, toplumdan çok şeyler öğreniyorsunuz ve büyük istifadeler elde ediyorsunuz. Fakat, eğitim görmemiş insanlarda dahi mevcut olan ayırt edebilme yeteneği, günümüzde sözde eğitim görmüş sayılan insanlarda mevcut değildir. Gerçek durum bu iken, eğitim görmüş insanların egoları niçin kabarmaktadır?

Günümüzdeki öğrencilerde tevazu denilen şey hemen hemen yok gibidir. Yaşlılara karşı en ufak bir saygı göstermemektedirler. Topluma karşı olan sorumluluklarından bihaber durumdalar. Eğer insan yaşlılara saygı gösteremiyorsa ve topluma hizmet veremiyorsa elde edilen kitap bilgisinin faydası ne olabilir ki? Böyle bir hayat süren insan, doğasının gerçeğine uymuyor demektir. Yürümek, konuşmak, okumak, yazmak---bütün bunlar yapmacıktan ibaret kalmaktadır. Eğer akademik eğitimin sonucu bu ise, insan niçin koleje gitmelidir ki?

Her öğrenci, "Ben koleje niçin gidiyorum? Ne yapmam gerekir?" sorularını kendisine sormalıdır. Ancak öğrenci kendisini bu şekilde sorguladığı takdirde, eğitimin gerçek anlamını anlayabilir.

Sadece kitap bilgisi elde etmek gerçek eğitim sayılmaz. Bu sadece, *pustaka'*da (yani kitapta) mevcut olanı *mastaka'*ya (yani kafaya) aktarmaktan ibarettir. Bunun sonucu olarak insanlar, eğitimin gerçek anlamının ne olduğunu hakikatte anlamadan *pustaka* ve *mastaka* arasında sıkışıp kalmışlardır. Pratik bilgi elde etme yerine, kitap bilgisi peşinde koşarak zamanlarını boşa harcamaktadırlar. *Pustaka'*da çok miktarda bilgi olduğu şüphesizdir, fakat eğer *mastaka* pisliklerle dolduruluyorsa bu bilgi ne işe yarar ki? Böyle bir eğitimle hiçbir zaman istenilen amaca ulaşamazsınız.

Şeref misafirimiz de konuşmasında aynı şeyleri açıkladı. "Bütün insanlar çalışıyor ve bir şeyler öğreniyorlar fakat bunun sonu nereye varacaktır?" diye sorguladı. İnsanlar akademik bilgi elde etmek için binlerce rupi sarfetmektedirler. Eğitim görmüş insanların bu günkü toplumda oynadıkları rol nedir? Acaba toplumun huzuru için herhangi bir katkıda bulunuyorlar mı? Bireylerde transformasyon olması için herhangi bir çabada bulunuyorlar mı? Hayır. Hakikatte bu kimseler kendi çocuklarını disiplin etmekten dahi acizdirler. Ekseri çocuklar ebeveynlerinin huzurunda saygılı

ve mütevazi imiş gibi görünmekle beraber, evlerinden dışarı çıkar çıkmaz birer külhanbeyi kesilmektedirler.

Öğrenciler toplum içinde iyi bir isim yapabilmek için çaba göstermelidirler. Günümüzdeki eğitim, öğrencileri materyalist yapmaktadır. Öğrencileri, kendi içlerine dönerek vicdanlarının sesini dinlemelerine hazırlamamaktadır. İnsan, *Atma prabodha'*yı (yani Atmik bilgiyi) elde etmelidir. Gerçek eğitim budur. Öz'ünün farkında olmadan, elde edilen bütün bilgiler değersizdir. İnsan niçin böyle bir eğitimi izlemelidir?

İnsanlar sadece nüfuzlarını ve güçlerini uygulamayla ilgilenmektedirler, zihinlerini ve kalplerini arındırmak için hiçbir gayret sarfetmemektedirler. Modern eğitimin sonucu işte budur. İnsanlar tatlı tatlı konuşmayı öğrenmektedirler fakat bu sözleri eyleme dönüştürmemektedirler.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Kitaplarda mevcut bilgileri, düşünmeden sadece ezberlemek önemli değildir. Bütün *grantha'*ların (yani metinlerin) *gantha'*sını (yani özünü) özümsemelisiniz. Gerçek eğitim budur. İnsanlar çeşitli kitapları okurlar, bunun faydası nedir? Bu kitaplar, sadece başkalarının söylediklerini alıntılamaktadır. Sizin öğrenmeniz gereken şey bu mudur? Vicdanınızın yönlendirici sesini dinlemelisiniz ve bunu başkalarıyla paylaşmalısınız. Fakat günümüzde pek az kimse bu şekilde düşünmektedir.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Öğrenmiş olduğunuz hiç olmazsa bir kaç prensibi uygulamaya koymalısınız ve başkalarına örnek olmalısınız. Çok sayıda bilge var fakat bunlardan kaç tanesi öğrendiklerini uygulamaktadır? Kendilerini yüksek mevki sahibi gibi gösterirler fakat adi davranışlarda bulunurlar. Eğitimin sonu karakterdir. Karakteri hayat-nefesimizmiş gibi kabul etmeliyiz. Karakter bahşetmeyen bir eğitim, yarı pişmiş bir pilav gibi faydasızdır. Ancak, en azından bir kaç prensibi uyguladıktan sonra başkalarına vaaz vermeye teşebbüs etmeliyiz.

Her insanda üç önemli prensip mevcuttur, bunlar: *manas* (yani zihin), *buddhi* (yani entelekt) ve *Atma'*dır (yani Öz'dür). Öz'ün doğası nedir? O, her yere yayılmış, her yeri kaplayandır. Gerçek eğitim, kalpten kaynaklanandır. Burada adı geçen kalp, fiziksel kalp olmayıp spiritüel kalptir. Bilgilerini eyleme çevirerek, topluma örnek olan çok sayıda asil ruh mevcuttur. Eğer prensip sahibi bir insan olarak hareket etmezseniz, elde ettiğiniz bütün eğitim boşa gitmiş demektir. Konuştuğunuz şeyler değil de uyguladığınız şeyler önemlidir. Her nereye giderseniz gidin, davranışlarınız örnek bir şekilde olmalıdır. Beni mutlu edecek olan şey budur.

Mutluluk, Allah ile bir olmaktır. Sizler sıradan faniler değilsiniz. Hepiniz aslında ilahisiniz. Gerçek doğanızı gerçekleştirebilmek için, ne söylerseniz onu uygulayın. Ancak o zaman sururu deneyimleyebilirsiniz. Sürur, gerçekliği kanıtlanabilen, insanın gerçek doğasıdır. Niçin size doğal olan bir şeyi bırakarak yapay bir hayat sürmek istiyorsunuz?

Kolejlerde ve okullarda, gördüğünüz her yerde, öğrenciler pratik bilgiden yoksundurlar. Onlar sadece kitap bilgisine önem vermektedirler ve sonunda kendileri "kitap" olmaktadırlar.

Gerçek eğitim, kalpten kaynaklanan eğitimdir. Kalp, insanın varlığı açısından çok önemlidir. Bir çocuk dünyaya doğunca, insanların dikkatini çeken ilk şey kalbin atışıdır. Fiziksel kalpten ziyade spiritüel kalbinize önem vermelisiniz. Spiritüel kalbin bir başka ismi de vicdandır. Kalbinizi saf tutun. Bu sizin en başta yapmanız gereken şeydir. Sevgiyle ve saf bir kalple yapılan her şey size sürur bahşedecektir. Hakikatte sürur, herkesin içinde gizli olarak mevcuttur. Fakat insan bu hakikatten bihaberdir. İnsan, içindeki bu gizli sururu tezahür ettirmek için her çabayı göstermelidir.

Bu sururun doğası nedir? *Nityanandam, Parama Sukhadam, Kevalam Jnanamurtim, Dwandwateetam* (Allah ebedi sururun somutlaşmışıdır, O, karşıtların ötesinde mutlak bilgedir). O, dualiteyi aşmaktadır. İnsan dualitenin içinde olduğu müddetçe sururu deneyimleyemez.

İlk başta insan, birlik prensibini iyice anlamalıdır. Birlik insanı saflığa ve saflık da ilahiliğe ulaştırır. Birlik, saflık ve ilahilik için çaba gösteren insan, gerçek bir insandır. Aksi takdirde, insanın kuşlardan ve hayvanlardan bir farkı olmaz. İlk başta, duyularınızı arındırın ve birliği sağlayın. Herkesi kendi erkek ve kız kardeşlerinizmiş gibi kabul edin ve uyum içinde yaşayın.

Halka açık toplantılarda konuşmacılar halka erkek ve kız kardeşlerim diye hitap etmektedirler. Fakat bu sözlerinde acaba ne dereceye kadar samimiler? Günümüzde erkek ve kız kardeşler arasında bir uyumluluk görebiliyor musunuz? Hayır. Gerçek mutluluk birlikte yatar. İnsan hayatı bir ağaçla mukayese edilebilir. İlişkilerimiz, ağacın dalları ve yaprakları gibidir. Allah üzerinde tefekkür, sürur meyvesini elde edeceğimiz çiçeğe benzer.

Öğrenciler!

Elbette ki, dünyevi bilgileri elde edebilirsiniz. Fakat sadece bununla tatmin olmayın. İçinize-dönerek, aynı zamanda spiritüel bilgiyi de elde edin. Ancak o zaman huzura kavuşabilirsiniz.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Sevgi, eğitimin özüdür. Sevgiden yoksun bir eğitim yapaydır. Bu nedenle her şeyden önce sevgiyi geliştirin. Bedenlerin değişik olmalarına

rağmen, içinde ikamet edenin aynı olduğu anlayışına varmalısınız. Bu temel prensibe sıkı sıkıya yapışarak, *ananda'*yı (yani sururu) deneyimlemelisiniz. Çok sayıda burada toplanmış durumdasınız. Herbirinizin dikkati Swami'ye odaklanmış durumda. Aynı şekilde, her zaman zihninizi ilahi vasfa odaklamalısınız. Allah üzerinde tefekkür etmelisiniz. Hem cinslerinize hizmet vermelisiniz.

On gün açlıktan nefesi kokmuş bir kimseye, çok görkemli bir yemek verildiği takdirde onun deneyimleyeceği mutluluğu herhalde tahmin edebilirsiniz. Bütün su tanklarındaki ve göllerdeki sular kuruyarak damla damla akmaya başladıkları vakit, sağanak halinde yağan yağmurun beraberinde ne büyük bir mutluluk getireceğini tahmin edebilirsiniz. İşte aynı şekilde, sizin acil yardımınıza ihtiyacı olan kimselere sizler de hizmet vermelisiniz. Onları mutlu etmelisiniz. İlahi vasfı ancak hizmet yoluyla elde edebilirsiniz. İnsan hayatı çok değerlidir. Fakat insan, bir hayvan gibi davranmaktadır ve bu yüzden hayatını boşa harcamaktadır.

Öğrenciler!

Vidyarthis olduğunuza göre, gerçek *vidya'*yı (yani eğitimi) elde etmeye çalışmalısınız. *Vidya'*nın gerçek anlamını anlamadan sadece kitapları okumanın bir manası yoktur. Daima hayatın temel prensibi üzerinde tefekkür etmelisiniz. Varlıklar çok çeşitlidir, fakat ilahi prensip tektir ve aynıdır. Bu nedenle, *Atma* formunda herkeste mevcut olan ilahi vasfın prensibini tanıyın. *Atma, adhara'*dır (yani destektir) ve beden *adheya'*dır (yani desteklenendir). *Atma'*yı hayatınızın temeli olarak kabul ettiğiniz takdirde her şey yoluna girecektir.

Herkes *Atma'*nın vizyonuna sahip olabilir. Herkese böyle bir güç bahşedilmiştir. Çeşitli ciltler dolusu kitabı okumakla neleri başardığınızı kendi kendinizden bir sorgulayın. Bunların sonucu katı kalpli oldunuz. Eğer eğitiminizin sonucu bu ise, hiç okumayın daha iyi. En başta sevgiyi geliştirin. İçinizde sevgi olunca herkes sizin arkadaşınız olacaktır. Eğer kalbiniz sevgi ile işba haline gelmemişse, hayatınız yapay olacaktır. Sevgi olmayan hayat anlamsızdır. Eğer herkes sevgisini komşularıyla paylaşırsa, nefrete yer kalmayacaktır. Sevginizi herkesle paylaşın ve erkek ve kız kardeşlermiş gibi yaşayın. Böyle bir davranışı anlayamadıkları için bu gün gerçek erkek ve kız kardeşler arasında bile anlaşamamazlıklara ve çatışmalara tesadüf etmekteyiz.

İnsanlar sevginin gerçek manasını anlamamaktadırlar. Onların sevgileri fiziksel ve dünyevi duyularla lekelenmiştir. Sevgi prensibini anladığınız ve sevgiden sevgiye olan bir ilişki kurduğunuz takdirde her şey teklik haline gelecektir. *Veda* şöyle der, *"Sahasra seersha Purushah..."*

Bunun anlamı, bütün başlar, bütün gözler, bütün ayaklar O'nundur demektir. Herkeste mevcut olan teklik prensibini anladığınız takdirde, gerçek kardeşlik ruhu içinde uyumlu olarak yaşayabilirsiniz.

Elimizde beş parmak vardır ve bunların her birine belirli bir görev verilmiştir. Bir işi yaparken, bütün parmaklar bir birlik ve uyum içinde çalışırlar. Bir keresinde, parmaklardan hangisinin en önemli olduğu hakkında elin beş parmağı arasında bir tartışma olmuştu. Baş parmak, "Ben olmadan herhangi bir işi yapmak mümkün değildir. Bu nedenle en önemli olan benim," iddiasında bulunmuştu.

İşaret parmağı gülümseyerek, "Bana bakar mısın, baş parmak! Benim desteğim olmadan nasıl olurda bir işi yapabilirsin? Budan başka ben, insanları tanılamak için işaret eden olarak kullanılırım. Bu nedenle ben senden daha önemliyim," dedi.

Orta parmak araya girerek, "Senin söylediklerin bir şey ifade etmiyor. Bütün parmaklar arasında en uzun olan benim. Bir tarafımda ikiniz ve öbür tarafımda da ikiniz bana ADC'ler gibi hizmet etmektesiniz. Bu nedenle en önemli olan benim," dedi.

Yüzük parmağı ise şöyle dedi, "Sizin cehaletinize gülmemek için kendimi zor tutuyorum. İnsanların beni pırlanta, zümrüt, topaz, vs., gibi değerli taşlarla süslenmiş altın yüzüklerle donattıklarını bilmiyor musunuz? Bu nedenle ben sizlerin kıralınızım."

En sonunda serçe parmak da şöyle dedi, "Herhangi bir kimseye ders vermek gerektiği ve suçluyu cezalandırmak icap ettiği takdirde, ben en önde rehberlik yaparım. Bu nedenle ben sizin liderinizim ve beni takip etmeniz gerekir."

Böyle bir şekilde parmaklar aralarında tartışırlarken, kalp araya girerek, "Ey cahil kimseler! Herbiriniz, bir başka biriniz kadar önemlisiniz. Eğer aranızda birlik ve ahenk yoksa hiçbir işi yapamazsınız. Hakikatte sizler, insanın beş yaşam nefesi gibi olan beş insani değeri temsil ediyorsunuz," dedi.

Bu bilgelik sözleri işiten beş parmak hatalarını anlayarak utançtan başlarını önlerine eğdiler.

Yapılan çok derin bir araştırma kalbin hepsinden daha çok önemli olduğunu ortaya koymuştur. Beden, zihin ve entelekt sadece birer araçtırlar. Bundan böyle, bütün işlerinde insan kalbin tavsiyesini izlemelidir. Şunu daima hatırlayın ki, her şey tektir ve herbir insan eşit olarak önemlidir. Sadece kendinizin çok önemli olduğunuzu düşünerek egotistik/bencil olmayın. Boş tartışmalarla değerli vaktinizi boşa harcamayın. Bütün insanlarla arkadaş olun ve hayatın zorluklarını bir birlik ve ahenk içinde karşılayın.

Öğrenciler!

Hayatınızı ideal bir şekilde sürdürmelisiniz. Hakikatte bütün idealler sizin içinizde gizli olarak mevcuttur. Bunlar kitaplardan öğrenilemez. "Ben" prensibi herkeste müşterektir. Eğer birisi, "Sai Baba kimdir?" diye sorarsa Ben, "Ben" diye cevap veririm. Eğer birisi, "Rektör Yardımcısı kimdir?" diye sorarsa, o da "Ben" diye cevaplandıracaktır. Tek bir kelime olan "Ben" *Atma* prensibini temsil eder. *Veda* şöyle beyan eder, *Ekameva adviteeyam Brahma* (Allah bir ikincisi olmayandır). Gerçek spiritüellik, kendi gerçek Öz'ünü bilmektir. Fakat sizler kendinizi beden ile özdeşleştirdiğiniz için, gerçek Öz'ünüzü bilmemektesiniz. Beden ile özdeşleşme egoyu yaratır. Egosu olan bir kimse gerçeği bilemez. Sizin ve aynı zamanda başkalarının da refahı, ancak herkesin tek olduğu kati inancına sahip olduğunuz vakit garanti altına alınacaktır. Böyle bir birlik ruhunu geliştirin. Böyle bir birliği geliştirmedikçe ilahi vasfın sizde tezahür etmesini bekleyemezsiniz. *Veda* şöyle teşvik eder:

Gelin hep birlikte hareket edelim, gelin hep birlikte büyüyelim.
Gelin hep bir birlik halinde olalım ve bilgimizi paylaşalım,
Gelin arkadaşça ve ahenk içinde beraber yaşayalım.

(Telegu dilinde bir □iir)

Bazı öğrenciler arkadaşlarıyla ders kitaplarını dahi paylaşmamaktadırlar. Böylesine bencil ve dar görüşlü olunca nasıl olurda mutluluğu elde edebilirler? Hepiniz bir birlik içinde ayakta durmalısınız. Birlik olan yerde sürur vardır.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Öğrenmeniz gereken tek bir şey vardır. Sevgiyi geliştirmek. Aynı sevgi prensibi sizde, Ben de ve herkeste mevcuttur. Ben başkalarında sadece sevgiyi görürüm. Bu nedenle, Benim için herkes birdir. Sizler de böyle sevgi ve eşitlik ruhunu geliştirmelisiniz. Herkes birdir, herkese aynı muameleyi yapın. Bu gün öğrenmeniz gereken şey budur.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Dünyevi bilgiyi elde etmekle beraber, teklik prensibini de anlamaya çalışın. Ancak o zaman birliği ve uyumu başarabileceksiniz. Örneğin şu gül çiçeğine bakalım. Çok sayıda taçyapraklardan oluşmaktadır. Aynı şekilde kalbimizi de bir çiçeğe benzetebiliriz ve erdemler taçyapraklar gibidir diyebiliriz. Bir gül çiçeğinin taçyaprakları solarak ertesi gün düşebilirler,

fakat kalbin çiçeği her zaman taptaze kalır. Bu, teklik prensibini sembolize eder.

İnsanlar kendilerini kutsamaları için *navagraha'*lara (yani dokuz gezegene) dua ederler. Bu dokuz gezegen arasında tam bir birlik ve uyumluluk olduğunu belki de gözlemlemişsinizdir. (Bu anda Bagavan elini sallayarak dokuz çeşit değerli taşla süslenmiş bir altın yüzük materyalize etti.) İşte size bir *navaratna* yüzüğü. Bu yüzüğü takan kimse her nereye giderse gitsin *navagraha'*lar tarafından korunacaktır.

Birliği geliştirin. Cesur olun ve hayatın zorluklarını yenebilecek gücü geliştirin. Daha fazla vaktinizi almak istemiyorum. Burada öğrendiğiniz her şeyi kalbinize nakşedin. Ancak o zaman huzura kavuşacaksınız ve eğitiminiz bir anlam ifade edecek.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Her birinize ve hepinize Sevgi'mi ve hayırdualarımı yağdırırım. Daima birlik içinde olun ve vaktinizi sürur içinde geçirin. Ebeveynlerinizi mutlu edin. Sizlere bu bedenlerinizi ebeveynleriniz verdi. Bu nedenle, size verdikleri bu armağan dolayısıyla en başta onlara olan minnettarlığınızı gösterin. Ancak o zaman hayatınızın amacına ulaşabilirsiniz.

Bagavan İlahi Diskur'unu, ***"Prema muditha manase kaho****..."* bajanı ile sona erdirdi.

*****